

Jesper Tang Nielsens prædiken trinitatis søndag

Taler

Jesper Tang Nielsen
Valgmenighedspræst

Dato

31. maj 2026

Sted

Vartov Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 28, vers 16-20

Salmer

DDS 403 – 435 – 363 – 318 – 5 – 287

1 Bibelen er ved at blive oversat, som de fleste ved. Til efteråret kommer en
prøveoversættelse af Matthæusevangeliet, herunder den tekst, som jeg lige læste.
Den afslutter det evangelium og står på den måde som kulminationen på
historien om Jesu virke, hans lidelse, død og opstandelse. Det ender med, at han
5 står på bjerget i Galilæa, hvor han tidligere i evangeliet holdt sin bjergprædiken,
og sender sine disciple ud i verden med løftet om, at han vil være med dem alle
dage indtil verdens ende. På den måde slutter evangeliet med at pege ud i
kristendommens hverdag med mission og gudstjeneste, med dåb i den treenige
Guds navn og oplæring i alt det, som Jesus har befalet.

10

Og det er selvfølgelig derfor, at vi skal høre teksten i dag, Trinitatis søndag, for i
dag indleder vi kirkeårets sidste periode. Indtil advent er vi i trinitatis-tiden, som
på mange måder er kirkens hverdag. Den, som alle festerne og højtiderne peger
ud i, så det kan gælde for os, at han er med os alle dage indtil verdens ende.

15

Men det er nu ikke den del, der bliver interessant at se gengivet i
prøveoversættelsen. Det forbliver formentlig det samme. Derimod bliver det
interessant at se, hvordan oversætterne opfatter de mennesker eller det
menneskeliv, som bliver mødt af løftet om at han vil være med os alle dage indtil
20 verdens ende. Som det er nu, kommer de elleve disciple til den opstandne Jesus
på bjerget. Da de så ham, tilbeder de, men nogle af dem tvivler.

25

Sådan må man forstå oversættelsen: Alle tilbad, men nogle tvivlede, nogle
tvivlede ikke. Til dem alle siger Jesus: Mig er givet al magt i himlen og på jorden
... og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende. Uanset om man tror eller

tvivler, mødes man altså af det samme løfte. Han vil være med os alle dage uden forskel. For ikke alle er så faste i troen, at de kan modtage forkyndelsen af den opstandne uden tvivl. Mange kan ikke sige os fri for tvivlen over for påskens budskab om, at den døde Jesus er levende, opstået og faret til himmels for vores skyld. 'Nogle tager imod det budskab i tro, andre tvivler, men alle tilsiges de løftet om at han vil være med os alle dage indtil verdens ende. Det løfte kommer ikke an på vores tro eller tvivl. Tvivlerne får det samme løfte som de troende.

35 På den måde kommer menneskelivet til at bestå af personer, hvoraf nogle tror og andre tvivler. Nogle er sikre, andre er usikre. Men alle hører samme evangelium. Overfører man det til den kristne menighed består den altså lige fuldt af troende som tvivlende, der alle modtager løftet. Og i en protestantisk sammenhæng må man nok sige, at skellet mellem troende og tvivlende går lige ned gennem det enkelte menneske selv. Nogle gange er man troende, andre 40 gange er man tvivlende, og altid lyder det samme budskab: Mig er givet al magt i himlen og på jorden ... Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.

Sådan må man forstå oversættelsen, at løftet omfatter både de troende og de 45 tvivlende, og altså os både når vi tror, og når vi tvivler.

Alligevel tror og håber jeg, at det i 2036 vil lyde anderledes. Man kan nemlig mindst lige så godt oversætte, at de elleve disciple kom til Galilæa, til bjerget, til det bjerg, hvor Jesus havde sat dem i stævne. Da de så ham, tilbad de, men de 50 tvivlede. Altså: Alle tilbad, alle tvivlede. Eller de troede og tvivlede. Alle sammen, begge dele, samtidigt. Så er der ikke tale om to grupper, henholdsvis troende og tvivlende. Der er heller ikke tale om to reaktioner, henholdsvis tro og tvivl. Ej heller om to tidspunkter, en med tro, en anden med tvivl. Ja, der er slet ikke tale om splittelse eller skelnen, for der er tro og tvivl på én gang. Ja, tro og 55 tvivl indgår begge i tilbedelsen, så menneskelivet ikke er opdelt i forskellige sfærer eller afdelinger, hvor troen hører til i den ene og tvivlen i den anden. Tværtimod er tro og tvivl uløseligt forbundne. De gennemtrænger hinanden, så Jesu løfte kan lyde til det hele: Mig er givet al magt i himlen og på jorden ... og se jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.

60 Men tvivlen er selvfølgelig ikke en overfladisk, ligegyldig tvivl, som den man oftest hører om. Tvivlen går ikke på, om der findes en Gud. Om jorden blev skabt på syv dage. Om Jesus opstod i kød og blod eller på anden vis eller slet ikke. Tvivlen handler heller ikke om livet efter døden. Om det findes eller ej.

Om det sker umiddelbart efter dødsøjeblikket, eller man må afvente de dødes opstandelse. Alle sådanne tvivlsspørgsmål er blevet diskuteret gennem århundreder, og man kan roligt sige, at ingen er blevet klogere af det. I bedste fald er man blevet klogere på noget andet, men ikke de ting, som den tvivl angår.

70 For det er bare spekulation. Abstrakte overvejelser, som på mange måder foregår helt løsrevet fra livet og virkeligheden. Faktisk tror jeg ikke, at den slags spørgsmål har særlig betydning for det liv, der leves. Verden er den samme, og tilværelsen er den samme, uanset svarene på de spørgsmål. Den tvivl er i sig selv overfladisk og ligegyldig.

75

For der mangler det væsentlige spørgsmål. Det spørgsmål, som fremkalder den ægte tvivl. Dette spørgsmål: Gælder det for mig?

80

Det er den ægte tvivl, den virkelige eksistentielle tvivl, for det er ikke spekulative, abstrakte spørgsmål, der er på færde. Det er et spørgsmål, der afgør livet. Gælder Jesu historie med hans lidelse, død og opstandelse for mig, så det er på grund af mig, at han døde? Så det er for min skyld, at han opstod igen? Så mit liv bliver bestemt af hans gerning? Gælder det mig?

85

Her er tvivlen. Den sande tvivl, der går til grunden i vores eksistens. Og her må den være. Ligesom den kan være, og faktisk er i alle dybe relationer. For selv i de allerdybeste forhold kan tvivlen komme. Ikke en tvivl på venskabet eller kærligheden, for det kan man opleve, se og mærke. Men en tvivl på, om det gælder mig. Om det er rettet mod den person, jeg er.

90

At man er elsket som barn af sine forældre. At man er elsket af sine børn. At kæresten og ægtefællen elsker en. At familie og venner har dybe følelser for en. Alt det behøver man ikke tvivle på, men tvivlen opstår, om det er mig det gælder? Hele mig? Med alt det jeg har gjort, sagt og tænkt? Alt det, som jeg kun selv ved? Ville de elske mig, hvis de vidste det? Er det ikke bare idéen om deres søn, far, kæreste og ven, som de elsker? Er det virkelig mig?

95

Det er den ægte tvivl. Ingen har en tro så stærk, at den kan fjerne den tvivl. Selv de elleve disciple, der mødte den opstandne Jesus på bjerget i Matthæusevangeliet, havde den tvivl. Den hører til i troen, for ellers var det jo vores egen tro, der garanterede forholdet. Så ville vi være sikre på, at Jesu historie gjaldt os, fordi vores egen stærke tro garanterer det. Men så ville det afhænge af os, så ville vi selv stå bag det. Det ville svare til, at vi havde tillid til vores

100

105 nærmestes kærlighed, fordi vi selv er elskelige. Så ville vi tro på os selv og ikke
den kærlighed andre skænker os. Så ville vi tro på vores egen tro og ikke på
Kristus og hans gerning for os. Uden tvivlen bliver troen vores magt til at kræve
kærlighed og til at tiltvinge os Kristus.

110 Derfor håber jeg, at vi i 2036 kommer til at høre, at disciplene tilbad, men
tvivlede, for den ægte, eksistentielle tvivl er baggrund for Jesu løfte: Mig er givet
al magt i himlen og på jorden ... og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens
ende. Det er svar på tvivlen. Det er ikke en reaktion på troen. For det kommer til
os helt uden vores fortjeneste. Det kommer til vores tvivl. Derfor kan vi være
115 sikre på, at det gælder os.

Det hører vi i dag, Trinitatis søndag, på tærsklen til kirkens hverdag, for vi skal
ud i hverdagen med løftet om, at vores tvivl besvares af Jesu magt og nærvær.
Det skal vi høre hver gang vi mødes i gudstjenesten og som disciplene tilbeder,
120 men tvivler.

Kilde

Manuskript er taget fra www.kvvv.dk med tilladelse fra udgiver

125 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Trinitatis

URI

130 <https://www.dansketaler.dk/tale/jesper-tang-nielsens-praediken-trinitatis-sondag>

135

140